

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-04-26)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-04-26)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 210. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000076.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

10

Privat.

London, Mandag d. 26. April 1814.

Deres Kongelige Høihed.

Min naadigste Herre.

Formodentlig vil det blive D. K. Høihed med ufordelagtige Tillæg indberettet, at jeg er bleven arresteret for Gjæld¹. Jeg finder det derfor min underdanigste Pligt kortelig selv at indberette Forholdet uden Forbeholdenhed.

I mange Aar har jeg havt Pengetransaktioner med adskillige Huse her paa Stedet, da jeg uden ikke havde været istand at udvide mine Foretagender, hverken til den Grad eller i saa kort Tid som skeet er; men adskillige af mine Venner her havde tilstaaet mig mere Kredit, end jeg behøvede. Af denne Tiltro benyttede jeg mig især 2 à 3 Aar før Krigen. Da denne brød nd, blev al Remittering ugjærlig, og paa samme Tid emanerede den bekjendte Forordning [af 9. Septbr. 1807], som befalede, at al fiendtlig Eiendom skulde opgives og indbetales i Kongens Kasse. Jeg var dengang i Hamburg i Anledning af den mig paalagte Negociation om Pengelaan for Regjeringen og — ligesom jeg under min Fraværelse ikke kunde vide, hvordan min Regning stod med mine Venner, — saa havde jeg heller ikke Tid at agte meget paa denne Forordning, om hvis Retfærdighed og Klogskab for Danmark som en handlende Stat jeg forresten aldrig har været ret overbevist.

Ved min Hjemkomst forefandt jeg Brev fra Komiteen, som var mig høist ømfindtligt, da man lod mig vide, at interceptedede [opsnappede] Breve havde opdaget, hvad de havde ventet at faa vide af mig: at jeg nemlig stod i Pengeforbindelse med fiendtlige Undersaatte. Paa adskillige gode Grunde, blandt andet denne, at min Broder havde givet Sikkerhed for Balancen, søgte jeg at afværge Stødet for mine Venner her, men Komiteen, hvis vigtigste Medlem en Oberkrigskommissarie Smith var, som er den eneste Fiende, jeg tror, jeg har, gik til Yderligheder og forlangte af Kancelliet, at en Sagfører maatte udnævnes for at s. 211aktionere mig. Alt videre Forsvar blev da forgjæves, og ved sildigere Korrespondance mellem Komiteen og mig følte jeg mig forpligtet at stille Regjeringen Sikkerhed for Kravet, og under denne Forpligtelse er jeg endnu, uagtet Dokumenterne ikke er udstedte.

Moralement følte jeg saaledes at have paa den ene Side søgt at afværge mine Venners Tab, som bona fide [i god Tro] havde gjort mig Tjenester, og paa den anden Side ikke at have gaaet videre med dette Forsøg end undersaatlig Pligt tillod. Mit Samtykke til at stille Sikkerhed ansaa jeg for saa bindende, at Forbindelsen til min Kreditor her paa Stedet maatte være hævet.

Da D. K. Høihed ytrede det gjentagne Ønske, at jeg skulde reise til England, faldt det mig nok ind, at jeg maaske kunde være udsat-for nogle Ubehageligheder her paa Stedet, men jeg krympede mig ved at nævne noget derom, paa det D. K. Høihed ikke skulde tro, at jeg i ringeste Maade vilde undslaa mig for denne Reise, og de Udsættelser, som jeg Tid efter anden gav Anledning til, grundede sig sandelig paa den Overbevisning, at min Ankomst til dette Sted ikke endnu kunde have nogen syn-derlig Nytte, hvilket jeg nu har Erfaring om at være rigtigt bedømt.

D. K. Høihed vil derimod lade mig vederfares den Ret, at saa-snart jeg troede, at Reisen nu ikke lsenger burde udsættes, jeg da selv ei troede denne Mening og beredede mig straks til Afreisen.

Min Person, min Velfærd, mine Bekvemmeligheder er ikke blevne tagne i mindste Betragtning og skal aldrig blive det, naar det gjælder Fædrelandets Tarv og at bevidne D. K. Høihed min trofaste Hengivenhed.

Den Yderlighed, til hvilken man har grebet, ventede jeg just ikke. Havde jeg havt denne Tanke eller Frygt, burde jeg af Pligt meddelt D. K. Høihed samme. At jeg vilde været udsat for alvorlige Ubehageligheder, derpaa var jeg belavet. At jeg har tiet med denne Frygt, det maa D. K. Høihed tilgive saavel i Betragtning af den uegennyttige Følelse, der foranledigede min Stiltienhed som i Betragtning af, hvad jeg har lidt i mit Sind og i mit personlige Rygte. Grud har givet mig Styrke s. 212at udholde det haarde Stod, og Religionen har været min Tilflugt.

Min bitreste Følelse var den Frygt, at denne Tildragelse skulde gjøre mig uskikket til at udføre den vigtige Mission, D. K. Høihed havde naadigst betroet mig. Indtil jeg fik den fuldkomneste Overtydning om det modsatte, var jeg utrøstelig.

Naar jeg undtager det skrækkelige Tab, som det vil blive for min Velfærd at betale denne Grjæld i Lstrl. efter nærværende Kurs, istedenfor 6 Rdl. pr. Lstrl., som Forordningen fastsætter ved at betale den hjemme, — er jeg forresten rolig.

Denne Tildragelse skal ikke have mindste Indflydelse paa min politiske Stilling.

Næsten alle mine Venner har været hos mig og bedet mig for Guds Skyld være ubekymret.

Paa Onsdag [d. 28.], iovermorgen, er denne fatale Karantæne tilende, da jeg har skaffet Kautitioner for min Persons Tilstedeværelse, indtil Processen kommer tilende. Men jeg maa se at akkordere med Kommissarierne i Opbudsboet. Til min Fortræd er min Kreditor gaaet Fallit og Kommissarierne mig ubekjendte. For at indgaa Proces, saa længe denne er under Forhandling, kan jeg som Mand af Ære ei forlade Stedet.

Man bryder sig slet ikke mere om saadanne Tilfælde hertillands, og man siger, at Kjøbmænd saavel som Embedsmænd af høie Stillinger har maattet friste denne Følge af Lovenes Strenghed, og at man i et offentligt Departement ikke giver Agt paa saadant. Vist er det, at neppe nogen kan have mødt mere Deltagelse af Venner end jeg i al denne Tid, da jeg hver Dag har haft Visiter og Spørgsmaal, naar jeg kunde komme at spise hos dem. Man bringer mig hver Dag alt det nye, man kan samle til mig.

Uagtet alt dette lider jeg dog i mit Sind. Kun at jeg ikke har tabt noget af D. K. Høiheds Grodhed! O, lad det aldrig blive Tilfældet.

Horneman sendte mig en Ekspres fra London til nærmeste Skifte for at underrette mig om, at han befrygtede Anlæg [af Sag] mod min Person og for at bede mig vende tilbage, men hertil skulde ingen Betragtning formaaet mig, da det havde været at s. 213vanære mit Ærinde. Før vilde jeg personlig lide alt. Grud, almægtig, give, at jeg maa se et lykkeligt Udfald paa min Sending, saa skal og bør jeg glemme min Bekymring.

Nu beder jeg D. K. Høihed underdanigst og indstændigst ikke at nære nogen Uro angaaende min politiske Stilling i Anledning af det mig vederfarne. Jeg giver D. K. Høihed mit, Æresord for, det ingen skadelig Indflydelse skal have for Forretningerne. Jeg skal være den eneste lidende. Skalde jeg erfare det modsatte, vil jeg blive den første at tilraade D. K. Høihed at sende min Broder for at løse mig af.

At ingen af mine Ekspeditioner idag forfattes i Chiffres, grunder sig paa den Tryghed, med hvilken jeg stoler paa Kapt. Riis's Konduite. Desuden er min Kasette tilligemed Chiffrene, som befindes deri, hensat bos en paalidelig Ven

Sidst i denne Uge, vil Gud, skal jeg undersøge, om det ikke nu er den rette Tid at nærme sig Ministerium paanyt og med en mere bestemt Paastand. Hidindtil har dette paa ingen Maade været raadeligt. Jeg har den fuldkomneste Overbevisning derom, og jeg har maattet gjøre Void paa mig selv for at temporisere. Havde jeg presset paa, havde jeg gjort den kjed af mit Over-hæng. Netop at jeg ikke plager Ministrene med Anmodning om at decidere sig, forebygger, at jeg ikke [sic] faar en bestemt Anmodning om at forlade England. Min Tilbageholdenhed har sandelig hidindtil forekommet denne ubehagelige Omstændighed, som med et vilde have afskaaret al Kommunikation med det engelske Ministerium og derved Haabet om et godt Udfald.

D. K. Høihed maa ikke tillade Haabet at svækkes. Her er slet intet andet at g'jøre end at vedblive med urokket Mod, hvad der er begyndt.

Muligens kunde det komme til nogle blodige Optrin, som. vel maa bedrøve hvert følende Hjerte, men det maa ikke hjælpe, thi Uafliængighed kan ikke kjøbes for dyr, ikke at tale om, at det svenske Aag vilde blive utaaleligere end Døden. Det er min personlige Mening og Overbevisning. Forenet med Sverige paa. hvilkensomhelst Maade blev der en vedvarende Krig, saalænge den svenske, krogede Politik fandt for godt at ville spille en Rolle.

s. 214Altsaa: bedre straks at have en Feide, der for bestandig afgjør Trætten, end at have den vederstyggeligste Udsigt af jevnlige Felttog for Anliggender, der var Norge uvedkommende.

Det vil blive meget vigtigt for mig at vorde underrettet om Udfaldet paa Rigsdagen, thi her gives endnu nogle, som tvivler om, at det er ret Nordmandens Villie at udholde de alvorlige Prøver, som der forestaar dem.

Er Regjeringsformen antaget, D. K. Høihed udvalgt til Norges Konge og Folkets Troskabsed aflagt, saa kan intet af alt dette mere omgjøres, og da bliver enhver Tvivl hævet, saavel som hvert Haab om Frafald paa engang kuldkastet. Nationen vil da vinde i Agtelse og D. K. Høihed vil selv blive kjendt fra en Side, der betager al Udsigt til at skille Dem og Folket ad.

Dette sidste aflader de Svenske ikke at stræbe efter. For en Time siden var en Ven hos mig og underrettede mig, at den svenske Minister [Baron Rehausen] havde sagt ham, at der var Efterretninger fra Sverige, som forsikrede, at der havde været en Revolte i Danmark, at Kongen var bleven afsat og D. K. Høihed kaldt til Konge i Danmark. Deraf skulde der da følge Forlegenhed for Nordmændene, som vel maatte ende med at

væige Ponte-Corvo.

Disse Kunster og Paafnd er mig kjærkomne, thi de bevidner i mine Tanker, at man ikke gjør Regning paa kraftigere Midler. Jeg forfølges med digtede Nyheder.

D. K. Høihed sender vel ikke min Broder, førend jeg nærmere giver mig den underdanige Frihed at melde om Nødvendigheden af hans Hidreise? Om 2 à 3 Uger haaber jeg at kunne melde noget mere bestemt. Anbefalende mig til D. K. Høiheds dyrebare Naade og Godhed.

C. Anker.

Underdanigst P. S.

Jeg haaber, D. K. Høihed bifalder, at jeg skriver næsten uden Forbeholdenhed til Konsul Konow? Jeg synes, han bør vide fuld Besked om mine Foretagender her og omtrent, hvad som er passeret. Det er en Veiledning for os begge at vide, s. 215hvad der udrettes, og D. K. Høihed har handlet viselig i at befale den nødvendige Kommunikation mellem ham og mig.

Den Leilighed, jeg havde at skrive ham fortroligen til, var aldeles sikker og træffer maaske ikke saa let ind igjen.

Kommunikationen for D. K. Høihed med ham vil vel ikke blive saa let; dog maaske lettere end direkte hid. Tillad mig at underdanigst foreslaa, at af hvad D. K. Høihed naadigst skriver til mig, maatte sendes Duplikater over Holland under min Konvolnt. For at spare Tid kunde maaske baade Konow og jeg erholde Duplikaterne uforseglede, paa det enhver af os, forinden de bortsendes, kunde gjensidig ret været underrettede om D. K. Høiheds mange og veiledende Ideer.

Jeg har tilbragt endel af Natten med at tænke over Planen til at skaffe Norge armerede Fartøier, som i Krigens Tid tillige kunde tjene som Kapere, og jeg tilstaar D. K. Høihed, at den har fæstet Rødder hos mig. Kan jeg kun faa Pengene ud af Wolff et Dorvilles Fallitbo, saa kunde noget deraf bruges til Afbetalinger paa Handelen, — for Resten kunde man opnaa gode Betalingsterminer.

NB. Nu begynder. Gudskelov, Symptomerne paa Misfor-staaelserne mellem de Allierede og Ponte-Corvo nærmere at udvikle sig. „Morning-Chronicle" af Dags Dato viser det tydeligen. Hvad enten det saa er Alvor eller Ironi, saa duer det ikke. Nu vil her komme Kommentarer herover, og jo mere der røres ved Sagen, jo bedre for os.

Mit gamle Haab oplives igjen. Han faar neppe megen Understøtning. Men at han selv vil prøve at erobre Norge, det Iror jeg.